

KREDIT KAO DONACIJA

Evo, završi se donatorska konferencija u Briselu za saniranje posljedica poplava u Bosni i Hercegovini i Srbiji. Mediji prenose da je BiH za obnovu i rekonstrukciju zemlje nakon poplava dobila 809 miliona eura i još nekih 42 miliona eura za regionalne projekte (ovo smo dobili zajedno sa Srbijom i Hrvatskom da uredimo riječne tokove Save i Dunava i izbjegnemo nove katastrofe – tako barem tvrde).

Do prije mjesec i nešto mediji su se utrkivali da objave izavu ovog i onog analitičara kako BiH neće dobiti suhe pare od Evropske unije, jer nije ni član ni kandidat, za razliku od Hrvatske i Srbije koje to jesu. Od prije desetak dana, kada se prema izjavama evropskih zvaničnika dalo naslutiti da ćemo neke novce ipak dobiti, analitičari su počeli upozoravati da će sredstva koja smo dobili biti od kredita koje ćemo morati vraćati.

Naravno da sam se zabrinula za vlastitu, ali i budućnost djece u ovoj zemlji kojima prijete dužničko ropstvo. Pa sam počela tragati za nekom ozbiljnom analizom nekog ozbiljnog analitičara kako da izbjegnemo kredite i nova zaduživanja, a da ipak osiguramo da oni koji su ostali bez kuća i stanova budu adekvatno smješteni, da zaposlimo one kojima je poplava odnijela posao, da osiguramo djeci da u septembru krenu u obnovljene škole, bolesnicima da se liječe u obnovljenim ambulancama i bolnicama...

Ja takvu analizu nisam našla (ako neko jeste odmah ga molim da mi je proslijedi i vrlo rado ćemo je objaviti i na stranicama *Business magazinea*)... Pa sam počela razmišljati o mogućnostima i rješenjima. Meni najprihvatljivija je da uvedemo drugu i treću smjenu u tužilaštva i sudove, da promptno podižu optužnice, provode postupke, donose presude čiji je sastavni dio oduzimanje nelegalne imovine i miliona zgrnutih u pljačkaškim privatizacijama. Meni se ideja dopada, ali mislim da bi prve novce od te promptne akcije vidjeli nekad u ovo doba iduće godine – pod idealnim uslovima. Razmišljala sam i o rasprodaji uspješnih javnih preduzeća telekoma, elektroprivreda... Dugo traje, a dugoročno posljedice mogu biti na razini majskih poplava.

Da tražimo sadaku po svijetu, teško da bismo u narednom desetljeću tako skupili četiri milijarde KM.

Dakle, ostaju krediti. Oni koji su bili u Briselu tvrde da su to povoljni krediti tipa 10 godina grace period, 20 godina rok otplate i jedan do dva posto kamate. Kada se sjetim kako smo se odnosili prema humanitarnim donacijama nakon rata, krediti mi se čine i kao način da se uozbiljimo, počnemo funkcionirati kao ozbiljna država i RADITI. Jer, novac moramo vratiti... **B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica